

Б Е Л Е Ш К Е

Северноарбанашка племена. — Аустријанци су за време окупације Арбаније у Великом Рату извршили попис арбанашких племена. Пописом је руковао Franz Seiner који је и резултате публиковао у књизи: *Die Gliederung der albanischen Stämme*, Graz 1922. Према овима је племенска организација ограничена на Северну Арбанију, до Шкумбије. Издавају се 65 засебних племена (барјака) под племенским поглавицама (барјактарима). Мањи број племена живе скупа у неколико заједничких племенских области, остала засебно. Сва племена насељавају око 8.000 км²; на том простору станује 162.286 племеника, 911 других Арбанаса, 686 Цигана и 191 припадника других народности. У високом планинском пределу на СЗ. до Мирдита станују сиромашна католичка племена у селима разбијеног типа. На пасиштима ових планина летује око 5.000 номадских сточара, а зими се спуштају са стадима у приморје између Бојане и Маће. У нижем планинском пределу на СИ., преко Дрима, и у јужном делу области, као у Маћи, живе мухамеданци у збијеним селима, са бољим кућама, на плоднијем земљишту. Племенима управљају барјактари по обичајном праву, они су и ратне старешине али се са продирањем културе, племенске организације постепено губе.

Д-р Вој. С. Радовановић.

Географски фактор у разитку кинеске цивилизације.¹ — Основни узрок вековне политичке и културне подвојености Кине на северну и јужну лежи у особитим географским цртама југоисточне Азије, где је распоред река од вајкада одређивао правац продирања и кретања цивилизације. Четири су главне речне области: у северној кинеској равници слив доњег Хоангхоа, који је од слива Јангцеа на Југу одвојен планинским венцем Цинлинга, а овај је са својим источним границама увек чинио праву границу између северне и јужне Кине; испод ушћа Јангцеа су дуж приморја многе реке, а на крајњем Западу Салвин и Меконг.

Најстарија кинеска цивилизација јавља се у долини Хоангхоа између 3000. и 2500. год. пре Хр., имала је тип бронзаног доба и била је земљорадничка са сталним насељима. Основне су јој црте као и код старе сумеро-вавилонске и индо-иранске цивилизације, јер Кинези никад

---

¹ Carl Whiting Bishop: The geographical factor in the development of Chinese civilization („The Geographical Review“, New-York, 1922, January, с. 19—42).